VIII B20 / 97

Ex dono ... 1374

uias meas. & cunctos gressus meos dinu
meratˀ. Si ambulaui in uanitate. & festina
uit in dolo pes meusˀ. appendat me in sta
tera iusta. & sciat d̄s simplicitatem meam.
Si declinauit gressus meus de uia. & si se
cutus ē oculus m̄s cor meum. & in manib⁹
meis adhesit macula:ˀ seram & alius come
dat. & p̄genies mea eradicetur. Si deceptū
est cor meum sup̄ mulierem. & si ad ostium
amici mei insidiatus sum:ˀ scortum sit alt̄i⁹
uxor mea. & sup̄ illam incuruentur alij.
Hoc enim nefas est.ˀ & iniquitas maxima.
Ignis est usq; ad p̄ditionem deuorans.ˀ &
omnia eradicans genimina. Si contempsi
subire iudicium cum seruo meo & ancill̄
meis cum dis~~putarent~~ ceptarent aduˀsum me. Quid
enim faciam cum surrexerit ad iudican
dum d̄s:ˀ Et cum quesierit. quid responde
bo illi:ˀ Numquid non in utero fecit me q̄
& illum operatus ē. & formauit me in uulua
unus:ˀ Si negaui quod uolebant paup̄ib;.
si oculos uidue expectare feci.ˀ si comedi bu
cellam meam solus. & non comedit pupill⁹
ex ea: quia ab infantia mea creuit mecum
miseratio. & de utero matris mee egressa est
mecum. Si despexi pretereuntem eo quod n̄
habuerit indumentum.ˀ & absq; operimento
pauperem. Si non benedixerint michi latera
eius.ˀ & de uelleribus ouium mearum calefa
ctus est. Si leuaui sup̄ pupillum manum
meam. etiam cum uiderem me in porta
superiorem. Humerus m̄s a iunctura sua ca
dat. & brachium meum cum suis ossibus
confringatur. Semp̄ enim quasi tumentes
sup̄ me fluctus timui d̄m.ˀ & pondus eius
ferre non potui. Si putaui aurum robur
meum.ˀ & obrizo dixi fiducia mea. Si letat⁹
sum sup̄ multas diuitias meas. & quia plu
[illegible] manus mea. Si uidi solem cū

est in abscondito cor meum. & osculatus su[m]
manum meam ore meo:ˀ que est iniq̄tas
maxima. & negatio contra d̄m altissimū.
Si gauisus sum ad ruinam eius qui me
oderat.ˀ & exultaui quod inuenisset eum
malum. Non enim dedi ad peccandum gu
tur meum:ˀ ut expeterem maledicens
animam eius. Si non dixerunt uiri tab
naculi mei. quis det de carnib; ei⁹ ut sa
turemur:ˀ foris non mansit p̄egrinus:
ostium meum uiatori patuit. Si abscon
di quasi homo peccatum meum.ˀ & celaui
in sinu meo iniquitatē meam. Si expaui
ad multitudinem nimiam. & despectio
p̄pinquorum terruit me. & non magis
tacui.ˀ nec egressus sum ostium. Quis m̄i
tribuat auditorem. ut desiderium meum
omp̄s ~~accipiat~~ audiat. & librum scribat ipse qui
iudicat. ut in humero meo portem illu[m]
& circumdem illum quasi coronam m̄i.
P̄ singulos gradus meos p̄nuntiabo illum.
& quasi p̄ncipi offeram eum. Si aduˀsum
me terra mea clamat.ˀ & cum ipsa sulci ei⁹
deflent. Si fructus eius comedi absq; pecu
nia. & animam agricolarum eius afflixi:ˀ p̄
frumento oriatur michi tribulus. & p̄ ordeo
spina. Omiserunt autem tres uiri
isti respondere iob.ˀ eo quod sibi iustus u[i]
deretur. Et iratus indignatusq; heliu fil[ius]
barachel buzites de cognatione ram.
iratus ē autem aduˀsum iob.ˀ eo quod
iustum ēē se diceret coram deo. Porro ad[uer]
sum amicos eius indignatus ē eo quod [non]
inuenissent responsionem rationabilem.
sed tantummō condempnassent iob. Igitur
heliu expectauit iob loquentem. eo q̄[d]
seniores ēēnt qui loquebantur. C[um] [autem]
uideret quod respondere non p[ossent] [...]
iratus est uehementer. Respondens[que]